

Úttörő mozgalom?

Manapság, ugyan már...

A mi szüleink is részesei voltak ennek a „fantasztikus” korszaknak. Félreértés ne essék, itt nem a tanárokkal volt a legfőbb probléma, hanem a rendszerrel. Hiszen Kádár megtett mindent azért, hogy kiszolgálja a szovjet elvtársakat. Nem is az volt a gond, hogy a diákok fegyelmezve voltak, - ez a mai fiatalokra is ráférne-, hanem az, hogy mások akarata által irányították őket és szabályozták a szabadidejüket. De nem minden tanár értett egyet a szovjet rezsim nézeteivel. Persze mivel féltette a munkáját, a családjá és a saját életét engedelmessé tett az elnyomó hatalom akaratának.

Fegyelmezés: természetesen egy körmösbe nem halt bele az ember, főleg ha tudta, hogy oka van. De azt hogy minden ok nélkül odament a tanár és egy hatalmas kocszot nyomott a lurkó fejére „szórakozásból”, és a gyerek még szólani sem mert, nehogy még egy nagyobbat kapjon, pláne sírni, hiszen az úttörők 11. pontja világosan kimondja: „Az úttörő edzi testét és óvja egészségét”.

Én az úttörő mozgalmat így tudnám jellemezni: szovjet minta alapján, gyerekek számára létrehozott, összefogó, irányítás alá vonó szervezet, amely hasonló elveken alapul, mint a felnőttek megfigyelése, megfélemlítése és büntetése.

De vannak olyan felnőttek is, akiknek kifejezetten tetszet az úttörő mozgalom. Valószínűleg azért, mert a szüleik kiszolgálták és behódoltak az elnyomó rezsimnek. Ezáltal a gyerekeiket nem érte annyi atrocitás. De akadnak olyanok is, akiknek semmi ilyesmi háttérük nem volt, mégis tetszett nekik. Így tehát megoszlanak a vélemények.

...Összefogta a gyerekeket...

Szerintem akadt olyan gyerek, aki szívesebben ment volna haza tanítás után, minthogy ott „jópofizzon”. Annyiban volt jó, hogy együtt lehettek a barátok. Együtt énekeltek, társasoztak, sportoltak. Építette a csapatszellemet és összefogásra biztatott. Az egységet és az összefogást mutatta az öltözék is: piros nyakkendő, fehér ing, lányoknak sötét szoknya, fiúknak sötét nadrág, derékon viselt úgynevezett úttörőszíj, aminek a csatján ott díszelgett az emblémájuk, fehér zokni és fekete cipő, na meg a síp.

...Egységben az erő ugyebár...

Egységeiben rend és fegyelem uralkodott, s csapatokra bomlott. Ez a következőképpen alakult:

- **őrs** – 6-12 fő alkotta
- **raj** – 2-4 őrs alkotja (általában egy osztály az iskolában)
- **csapat** – általában az összes *raj* az iskolában

Egy őrsben mindenkinek meg volt a maga feladata:

Volt:

- naplófelelős
- zászlós
- őrsvezető
- őrsvezető-helyettes
- nótafa
- s a többi szorgos csapattag.

Ahhoz, hogy mindig rend legyen, szükség volt szabályokra. Ez a 12 pont a rendszerváltásig 9x változott.

Kezdetben a 9. pont: „Az úttörő mindig bátor és önfegyelmezett.”

A 2. pont először így hangzott: „Az úttörő szereti hazáját, népét, és harcol érte.”, később a „harcol” kifejezést a „küzd és dolgozik”-ra cserélték. Ma már ezt a 'véglegesített' változatot olvashatják az érdeklődők:

1. *Az úttörő hű gyermeke hazánknak, a Magyar Népköztársaságnak, felelősséggel dolgozik érte.*
2. *Az úttörő erősíti a népek barátságát, védi a vörös nyakkendő becsületét.*
3. *Az úttörő szorgalmasan tanul, a világ és önmaga megismerésére törekszik. Az úttörő gyarapítja és védi a szocialista társadalom értékeit.*
4. *Az úttörő ahol tud, segít és önként szolgálja a közösséget.*
5. *Az úttörő igazat mond és igazságosan cselekszik.*
6. *Az úttörő szereti, tiszteli szüleit, nevelőit és az idősebbeket.*
7. *Az úttörő igaz hű barát.*
8. *Az úttörő bátor és fegyelmezett.*
9. *Az úttörő szereti és védi a természetet.*
10. *Az úttörő edzi testét és óvja egészségét.*
11. *Az úttörő úgy él, hogy méltó legyen a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség tagságára.*

...Manapság ilyesmi?...

Suli után ne rohanjon mindenki haza?

Kérem, ha nem kapnánk annyi házit, nem lennének délutáni foglalkozások, szakkörök, és a szaktanár nem hajtogatná folyton : ' az nem olyan fontos, az én

tantárgyam fontosabb, azt tanuld'. Vagy szimplán csak kevésbé lennének lekötve a délutánok, talán esetleg szó lehetne 1-2 órás össze-pajti taliról. Egy kis délutáni játék, csajos terefere, vagy csak szimplán egy héten egyszeri, nem ilyen kötött szigorúan szabályozott korlátok között tartott „csapattréning”, összekovácsolás azért elfogadható lenne.

De az, hogy délután valaki Tanul, Sportol, Szakkörre jár – emiatt kötöttek délutánjaik-, nem mindenkire vonatkozik. Tényleg vannak olyanok, akiket igenis meg kell fegyelmezni, vissza kell fogni.

Ez nem lenne megoldás manapság. Mindig lenne valami kibúvó, hogy ne kelljen részt venni ezeken a foglalkozásokon. Nehéz már a hetedik órában is ott maradni, figyelni és csinálni.

Én személy szerint nem örülnék annak, hogy ha beszabályoznák a szabad délutánjaimat, azért, hogy ott maradjak játszani, erőltetetten jól érezni magam, meg hasonlók. Ahelyett, hogy otthon lennék és tanulnék, készülnék másnapra.

De ez itt az én szerény véleményem!! Lehet, hogy van, sőt biztos van olyan, aki nem ért velem egyet. Én így látom ezt a korszakot, és nem örülnék neki, ha manapság is lenne ilyen. Szerintem mindenki örül annak, hogy a saját szabadidejével maga rendelkezik. ☺

Felhasznált forrás: Wikipédia: úttörő mozgalom.

Készítette: Farkas erzsébet